

Så må man sige til det, at det her jo er en pakke. Det med den delte finansiering af ejerskifteforsikringspræmien skal sættes i forbindelse med, at vi i Justitsministeriet vil bruge den bemyndigelse, vi har i gældende lov, til at fastsætte minimumsregler for dækningsomfanget for de ejerskifteforsikringer, der tilbydes køberne. Så her er der, om man så må sige, en sikkerhed også for købere for, at der er nogle minimumsregler.

Køber kan så vælge fortsat at benytte sig af et andet tilbud om at tegne en forsikring, men så er sælger fortsat forpligtet til at betale halvdelen af den forsikring, som sælger selv havde fået indhentet tilbud på. Det skal jo heller ikke være sådan, at køber blot kan blive ved med at presse, om jeg så må sige, prisen op for sælger.

Fru Karen Rønde var inde på spørgsmålet om det at overvælte sælgers omkostninger, her på prisen på huset. Jeg skal ikke stå her og holde økonomiske foredrag om det med at overvælte priselasticitet, som det jo hedder i økonomsproget, over på den købte varer, men der er selvfølgelig en vis sammenhæng i forhold til de omkostninger, man har ved at sælge, og så til den pris man skal have. Men her er der jo tale om, at der, om man så må sige, skal penge på bordet. Det skal fremgå, at der er en direkte betaling fra sælgers side på halvdelen af ejerskifteforsikringen.

Fru Kirsten Jacobsen stillede en lang række spørgsmål i forhold til dødsboer og tvangsauktioner. Noget som jeg jo så gerne ville have svaret på, men jeg tror ikke, tiden i dag tillader at gå alt for meget i detaljer. Men jeg kan sige i forhold til dødsboer, at så forudsætter det, at arvinger er enige. Men, som fru Jacobsen også var inde på, én arving, hvis der er flere, kan jo altid begære, at sagen overgår til en bobestyrer, og udgifterne kan dækkes af boet, dvs. af det provenu, man får hjem ved handelen af ejendommen ved salg.

Når det drejer sig om tvangsauktioner, så må man sige, at den, der skal betale udgifterne i forbindelse med tegning af forsikring her, er jo altså rekvirenten af tvangsauktionen. Det vil jo oftest betyde, at det er realkreditinstituttet, der står som rekvirent og derfor også står som den, der må betale udgifterne. Det vil så efterfølgende hentes ind i forbindelse med tvangsauktionen og de omkostninger, der er forbundet med tvangsauktionen. Alt det vil jeg selvfølgelig gerne uddybe nærmere også over for fru Jacob-

sen i forbindelse med udvalgsbehandling. Jeg forventer selvfølgelig, at der også vil være en række skriftlige spørgsmål, der knytter sig til den videre lovbehandling.

Så spurgte fru Gottlieb, om jeg ikke ville kommentere det høringssvar, der lå fra Forbrugerrådet. Jeg kan jo sige, som man kan se af den høringsoversigt, som jeg har oversendt til Retsudvalget allerede den 27. december – så man har haft rigeligt med tid til at gøre sig bekendt med høringssvarene i den her sag – at Forbrugerrådet hilser lovforslaget velkommen og mener, at det er et skridt i den rigtige retning. Jeg vil ikke stå og gennemgå høringssvaret i øvrigt, men det er, som også jeg ser det, et skridt i den rigtige retning. Det er ikke sikkert, vi får løst alle problemer i forbindelse med handel med fast ejendom, men det er et skridt, og det er et forsøg fra lovgivers side igen på at øge forbrugerbeskyttelsen over for købere af fast ejendom.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FRI):

Jeg skal ikke gentage mine spørgsmål om dødsboer osv., for jeg håber, at ministerens embedsmænd forstod, hvad det var, jeg sagde, og at vi kan få det klaret under udvalgsarbejdet. Jeg skal ikke bebrejde ministeren, at han ikke var klædt på til det.

Men der var et spørgsmål, jeg stillede, som jeg synes er af væsentlig interesse også politisk, nemlig spørgsmålet om de 5 år. Man ved, at den her ejerskifteforsikring, sådan som det er i dag, i hvert fald koster omkring 10.000 kr. Vi kan altid skændes om, hvorvidt det skal være halvdelen til hver, eller om sælgeren skal betale, eller om køberen skal betale. Det er sælgeren, der opnår godet, men det er ikke det, jeg hæfter mig ved. Men hvad så, når de 5 år er gået? Så står køberen i den situation, at hvis køberen vil være dækket i resten af de 15 år, ja, hvad så? Så må han betale igen ved kasse 1A. Og sælgeren er sluppet ud af fælden allerede ved første gangsbetalingen, som kun gælder 5 år.

Her er altså en problematik, som man er nødt til at tage højde for og finde ud af, hvad man vil gøre ved. Det må man altså finde ud af, for ellers bringer man jo køberen i den situation, at man siger: Hvis 5 år koster 10.000 kr., så koster 20 år eksempelvis jo fire gange så meget, og skal køberen så betale tre fjerdedele eller mere af det?